

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6SŽk/39/2018
Identifikačné číslo spisu: 6017200706
Dátum vydania rozhodnutia: 07.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6017200706.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci sťažovateľa: KABÁT SECURITY SYSTEM, s.r.o., Mlýnská 326/13, 602 00 Brno, Česká republika, IČO: 048 00 273, právne zastúpená: URBÁNI & Partners, s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj, so sídlom Dolná 46, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 02052/06/2017 zo dňa 4. októbra 2017, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 24S/156/2017-44 zo dňa 29. marca 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Sťažovateľovi náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“, alebo „správny súd“) podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. správneho poriadku (ďalej aj „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 02052/06/2017 zo dňa 04.10.2017.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že účelom štátnej kontroly výrobkov a poskytovania služieb spotrebiteľom na vnútornom trhu je zabezpečenie dodržiavania zákona o ochrane spotrebiteľa a iných právnych predpisov (§ 1 ods. 1 písm. a/, § 2 zákona č. 128/2002 Z.z.). V rámci výkonu kontroly sa primárne zisťuje dodržiavanie právnych predpisov, čomu zodpovedá obsah inšpekčného záznamu, ktorého nosnou časťou je opis zistených porušení zákona. Výkon kontroly predstavuje skôr faktickú činnosť spočívajúcu v ziskovaní, zaznamenávaní a zadokumentovaní informácií zodpovedajúcich objektívnej realite preverovanej oblasti u konkrétnej kontrolovanej osoby v určenom období, tak ako ich

inšpektori vnímali svojimi zmyslami, a ich porovnávanie s požiadavkami platných právnych predpisov (zisťovane skutkového stavu). Prekročenie zákonom zverenej právomoci pri postupe v rámci výkonu kontroly ani vo vzťahu k jej výsledku v podobe inšpekčného záznamu zistené nebolo (§ 134 ods. 2 SSP), nakoľko Inšpektorát SOI bol oprávneným na vykonanie kontroly, ako aj na uloženie opatrení na mieste (§ 3, § 4, § 6 ods. 1, 2 zákona č. 128/2002 Z.z.). Preskúmaním napadnutého rozhodnutia žalovaného a jemu predchádzajúceho postupu Inšpektorátu SOI nebola zistená svojvôľa alebo iné zjavné zneužitie práva, pred ktorým správny súd poskytuje ochranu. Kontrola bola vykonaná v súlade so zákonom a preto žalovaný uložené opatrenia potvrdil. Inšpektorát SOI nebol povinný zadovážovať ďalšie podklady alebo dôkazy, pretože zákon ani iný všeobecne záväzný právny predpis mu takúto povinnosť neukladá. Krajský súd ďalej uviedol, že dokazovanie sa v rámci kontroly podľa zákona č. 128/2002 Z.z. nevykonáva, nakoľko výkon kontroly nemá charakter rozhodovacieho procesu orgánu verejnej správy, teda správneho konania tak, ako ho má na mysli Správny poriadok. Ani z platnej právnej úpravy kontroly výrobkov a poskytovania služieb spotrebiteľom na vnútornom trhu nevyplýva Inšpektorátu SOI povinnosť zistené porušenia predpisov v rámci vyhotovenia inšpekčného záznamu dokazovať. To znamená skutkové zistenia uvedené v inšpekčnom zázname neboli založené na hodnotení dôkazov, vychádzali len zo zistených skutočností na mieste samom a z vyjadrení počas výkonu kontroly. Pokiaľ žalobca namieta nesprávne právne posúdenie veci Inšpektorátom SOI, resp. nesprávne hodnotenie dôkazov, takéto námietky neobstoja, pretože nemajú oporu v aplikovanej právnej úprave. Žalovaný pri rozhodovaní o námietkach proti opatreniam dokazovanie vykonával len posúdením obsahu administratívneho spisu, t.j. najmä inšpekčného záznamu a uložených opatrení, čo je zreteľné z obsahu preskúmaného rozhodnutia.

3. Správny súd ďalej uviedol, že žalobca namieta aj abstraktnosť napadnutého rozhodnutia, ktorú odôvodnil abstrahovaním od povinnosti zistiť skutkový stav a najmä preukázať tvrdenia a porušenia zákona. Z tejto námietky, podľa krajského súdu, dôvody abstraktného charakteru rozhodnutia zrejme nie sú a nie je zrejme ani ku ktorému dôvodu nezákonnosti má „úplne abstraktné“ rozhodnutie smerovať (§ 191 ods. 1 SSP). Z takto formulovanej námietky nemožno, bez domniek správneho súdu, dostatočne zrozumiteľne určiť jej obsah a preto s poukázaním na § 134 ods. 1 SSP nie je možné na ňu prihladať.

4. Rovnako všeobecnú a nekonkrétnu povahu mali námietky žalobcu, že všetky závery a tvrdenia sú bez konkrétneho skutkového stavu a bez akejkoľvek väzby na výrobok ESCORT RedLine, odôvodnenie rozhodnutia je tendenčné, nepodložené a zjavne potvrdzujúce predpojatosť inšpektorov, že v konaní správny orgán nepostupoval v zmysle judikatúry Najvyššieho súdu SR, právny a skutkový stav z obsahu rozhodnutia neobstoja, nemá oporu v právnej úprave a dokazovaní a pod. Takto formulovanými žalobnými námietkami žalobca v podstate len vyjadril všeobecný nesúhlas so zisteniami a závermi žalovaného, bez jeho vlastných skutkových tvrdení a konkrétnych námietok podložených dôkazmi alebo inými podkladmi. Takto uplatnené žalobné dôvody neumožňovali súdny prieskum zákonnosti, pretože žalobné námietky sú nekonkrétne a všeobecné. Nie je úlohou správneho súdu v konaní o preskúmanie zákonnosti opatrenia orgánu verejnej správy dôvody nezákonnosti napadnutého opatrenia vyhľadávať a ani ich za žalobcu špecifikovať.

5. K námietke žalobcu, že výrok opatrenia obsahuje len neurčitú všeobecnú deklaráciu, bez uvedenia konkrétneho výrobku, ukladajúcu zamedziť ďalšie uvádzanie zakázaných technických prostriedkov do vozidiel, opatrenie je blanketové, bez konkrétneho obsahu a nevykonateľné, pretože len kopíruje zákonnú povinnosť, bez konkrétneho odôvodnenia. Krajský súd uviedol, že opatrenia uvedené v časti inšpekčného záznamu označenom ako „Záväzné pokyny - opatrenia“ pod bodmi 1 až 3 zrozumiteľne obsahovo nadväzujú na časť inšpekčného záznamu označenú ako „Zistený skutkový stav“, kde Inšpektorát SOI popisuje kontrolné zistenia vrátane úplného označenia výrobku (obchodným názvom, výrobným a sériovým číslom, popisom obsahu balenia a fotodokumentáciou), ktorý bol predmetom kontrolného nákupu, napriek tomu, že jeho ponuka bola zakázaná. Inšpekčný záznam tvorí jeden celok, ktorý v špecifickej forme obsahuje kontrolné zistenia - porušenia zákona aj prijaté opatrenia. Keďže výkon kontroly výrobkov a poskytovania služieb spotrebiteľom na vnútornom trhu nemožno stotožňovať s vedením správneho konania, na vyhotovenie inšpekčného záznamu sa nevzťahovali kritériá stanovené zákonom pre rozhodnutie (§ 46, § 47 Správneho poriadku). Medzi obsahové

náležitosti inšpekčného záznamu teda odôvodnenie nepatrí, preto ani námietka jeho nekonkrétnosti neobstojí. Napadnuté rozhodnutie obsahuje odôvodnenie, v ktorom sa žalovaný dostatočne vysporiadal so všetkými rozhodnými skutočnosťami tvoriacimi jeho podklad ako aj s námietkami žalobcu. Správny súd zobral v úvahu aj tú skutočnosť, že len špecifická vnútorná systematika, resp. štruktúra inšpekčného záznamu, ako správneho aktu sui generis, ktorá je diametrálne odlišná od zaužívanej formy rozhodnutí s obvyklými obsahovými náležitosťami (výrok, odôvodnenie, poučenie), sama o sebe nemôže znamenať jeho nezrozumiteľnosť, t.j. aj nezrozumiteľnosť alebo neurčitost' opatrení nadväzujúcich na jednotlivé kontrolné zistenia. Teda pri posudzovaní obsahu opatrení je potrebné vychádzať z celého obsahu inšpekčného záznamu, ktorý nepripúšťa pochybnosť o tom, aké boli žalobcovi uložené opatrenia a na akom skutkovom základe. Ak Inšpektorát SOI zistil, že žalovaný ponúkal na predaj zakázané technické zariadenie, tak bolo v súlade s jeho oprávneniami, keď opatrením predaj takýchto výrobkov zakázal ako aj do budúcnosti uložil žalobcovi povinnosť zabezpečiť dodržiavanie zákona (§ 6 zákona č. 128/2002 Z.z. v nadväznosti na § 23b ods. 2 písm. b/ zákona č. 725/2004 Z.z.).

6. K námietke žalobcu, že kontrola Inšpektorátu SOI bola vykonaná v prevádzke, ktorá nebola prevádzkou žalobcu nespôsobuje nezákonnosť postupu ani uložených opatrení, pretože podľa § 6 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. inšpektor na základe výsledkov kontroly na mieste predaja výrobkov alebo poskytovania služieb prijíma/ukladá opatrenia. Výkon kontroly ani uloženie opatrení tak nie sú viazané len na prevádzkovateľa konkrétnej prevádzky, v ktorej bola kontrola vykonaná. Preto Inšpektorátu SOI nič nebránilo vykonať kontrolu u žalobcu.

7. Namietaný záväzný pokyn na predloženie nadobúdacích dokladov nemal charakter opatrenia, pretože išlo o uplatnenie oprávnenia Inšpektorátu SOI podľa § 4 ods. 3 písm. b/ a § 5 ods. 6 písm. c/ zákona č. 128/2002 Z.z., ktorého využitie nemal povinnosť odôvodňovať. Vzhľadom na súvis s kontrolovaným výrobkom, nemožno takýto postup v snahe o čo najpresnejšiu identifikáciu výrobku, napríklad na účely konania o správnom delikte, považovať za šikanóznny výkon oprávnení Inšpektorátu SOI. Naopak ide úkon na zabezpečenie podkladov ďalšieho nadväzujúceho konania o správnom delikte (§ 32 a nasl. Správneho poriadku), ktorý je zákonom predpokladaný.

8. Prevzatie inšpekčného záznamu ako aj opatrenia, ktoré bolo jeho súčasťou, potvrdil dňa 26.09.2017 osobne konateľ žalobcu svojim podpisom na týchto dokumentoch. V administratívnom spise sa nachádza inšpekčný záznam, ktorého prílohy (okrem spomenutého opatrenia) tvorí: faktúra č. 201710107 z 26.09.2017, príjmový pokladničný doklad z 26.09.2017, fotokópia obalu výrobku s popisnými informáciami, fotografia samotného výrobku, fotografia označenia prevádzky a výpis z živnostenského rejstříku žalobcu. Z povahy príloh je zjavné, že ich tvoria informácie, ktoré pochádzajú od žalobcu, resp. sa ho týkajú a ktoré mal k dispozícii. Ak teda žalobca prevzal inšpekčný záznam a opatrenie, nevyhotovenie uvedených príloh inšpekčného záznamu osobitne pre neho, odhliadnuc od zásady hospodárnosti konania, nespôsobilo ujmu na jeho právach.

9. Krajský súd konštatoval, že žaloba nebola dôvodná, a preto správny súd ju podľa § 190 SSP zamietol.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

10. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal žalobca v postavení sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“) dňa 28.05.2018 kasačnú sťažnosť. V kasačnej sťažnosti uviedol, že skutkové závery rozhodnutia nemajú oporu v žiadnych zisteniach, že predmetným výrokom nenaplnia prezumpciu inšpektorátu, že by išlo o výrobok podľa § 23b ods. 2 písm. b/ zákona č. 725/2004 Z.z. a toto tvrdenie nie je podľa názoru sťažovateľa ničím podložené.

11. Dôvodom kasačnej sťažnosti je potom nesprávne právne posúdenie spočívajúce v extenzívnom výklade ust. § 23b ods. 2 písm. b/ zákona č. 725/2004 Z.z. a neprihliadnutie na žalobné dôvody v nedostatočne zistenom skutkovom stave a porušení zásad správneho konania.

12. Sťažovateľ zdôrazňuje, že predmetné zariadenie nemá smerovú anténu, a teda bez nej ani v počte 3 kusov nedokáže nič odhaliť. Teda predmetné zariadenie nespĺňa skutkovú podstatu ust. § 23b ods. 2 písm. b/ citovaného zákona. Taktiež namietal, že zostala nezodpovedaná otázka použitia frekvencie.

13. V tomto prípade má sťažovateľ za to, že dokazovanie zo strany žalovaného správneho orgánu bolo vykonané nedostatočne.

14. Nesprávne právne posúdenie a nedostatočné zistenie skutkového stavu pre tak závažné obmedzenie hospodárskej súťaže je zrejmé preto, že predmetné zariadenie neodhaľuje ani neznemožňuje žiadnu činnosť na úseku dopravy. Práve požiadavka na predloženie nadobúdacích dokladov zariadenia ESCORT RedLine nie je podľa zákona č. 128/2002 Z.z. daná a nijako odôvodnená, t.j. k čomu majú slúžiť a za akým účelom by mali byť predložené. Len samotný fakt, že inšpektori požadovali nadobúdacie doklady nie je samo o seba naplnením oprávnení inšpektora, pretože tento môže požadovať predložiť potrebné doklady, pričom potrebnosť nebola nijak zdôvodnená.

15. Sťažovateľ má za to, že vydaný rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici je arbitrárny, a preto navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil tento rozsudok tak, že rozhodnutia žalovaného zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konania. Uplatnil si náhradu trov súdneho konania.

16. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti, ktoré doručil Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňa 29.06.2018 uviedol, že zastáva ten názor, že žiadny zo žalobcom uplatnených dôvodov nezákonnosti napadnutého rozhodnutia jeho nezákonnosť nezakladá. Stotožňuje sa so závermi Krajského súdu v Banskej Bystrici a je názoru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa je neopodstatnená a žiada, aby ju kasačný súd zamietol.

III.

Konanie na kasačnom súde

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) podľa § 438 ods. 2 SSP po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 449 ods. 1 SSP bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 445 SSP preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

18. Najvyšší súd SR ako príslušný súd podľa ust. § 11 písm. g/ SSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP s tým, že deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu ako aj na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk podľa ust. § 137 ods. 4 SSP v spojení s ust. § 452 ods. 1 SSP.

19. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/156/2017-44 zo dňa 29.03.2018, ktorým tento zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 02052/06/2017 zo dňa 04.10.2017.

20. Z obsahu administratívneho spisu Najvyšší súd SR zistil, že dňa 26.09.2017 bola inšpektormi Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj vykonaná kontrola v priestoroch KABÁT TECHNOLOGIES, s.r.o., Balkán 2081/49, Zvolen, u kontrolovaného subjektu KABÁT SECURITY SYSTEM, s.r.o., Mlynská 326/13, Brno. O výsledku kontroly bol spísaný inšpekčný záznam. Za účelom dodržiavania zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vykonali inšpektori SOI v pozícii bežného spotrebiteľa jeden kontrolný nákup, do ktorého zakúpili jeden kus prenosného antiradaru ESCORT RedLine v celkovej hodnote 605,- Eur. Tento výrobok bol inšpektorom SOI osobne predvedený a odskúšaný obsluhujúcim servisným technikom. Po odskúšaní a predvedení prenosného antiradaru bola za predmetný výrobok vystavená faktúra č.

201710107 zo dňa 26.09.2019. K faktúre bol vystavený a vydaný Príjmový pokladničný doklad zo dňa 26.09.2017.

21. Inšpektori SOI konštatovali, že predajom uvedeného prenosného antiradaru došlo k porušeniu platných všeobecných záväzných právnych predpisov, nakoľko na území Slovenskej republiky platí zákaz uvádzať na trh, sprístupniť na trhu alebo ponúkať na trhu technické prostriedky a zariadenia určené do cestných motorových vozidiel, ktoré nie sú súčasťou výbavy motorového vozidla a ktoré umožňujú odhalenie alebo ovplyvňovanie funkcií technických prostriedkov pri plnení úloh na úseku výkonu dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky.

22. Na uvedený výrobok bolo vydané Opatrenie na mieste - zákaz uvádzania na trh Slovenskej republiky, sprístupňovanie na trh Slovenskej republiky alebo ponúkať technické prostriedky a zariadenia určené do cestných motorových vozidiel, ktoré nie sú súčasťou výbavy motorového vozidla. Opatrenie na mieste tvorí neoddeliteľnú súčasť inšpekčného záznamu.

23. Na základe zisteného skutkového stavu boli dňa 26.09.2017 sťažovateľovi uložené opatrenia na mieste (záväzné pokyny) v súlade ustanoveniami zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien. Voči uvedeným opatreniam na mieste podal sťažovateľ vyjadrenie ku kontrole a v rámci neho aj námietky.

24. O námietkach voči opatreniu na mieste bolo rozhodnuté Rozhodnutím o námietke zo dňa 04.10.2017 č. 02052/06/2017 tak, že námietku kontrolovanej osoby (sťažovateľa) žalovaný zamietol a uvedené opatrenie na mieste zo dňa 26.09.2017 potvrdil.

25. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného vyplýva právny názor, že vzhľadom na kontrolné zistenia, ktorými boli ponuka a sprístupnenie na trh Slovenskej republiky výrobkov, ktorých uvádzanie na trh nie je dovolené, nebol dôvod takéto opatrenie rušiť.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

26. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právam chráneným záujmom fyzických alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý kto tvrdí, že práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánom verejnej správy sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, 2 SSP).

27. Správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrenie orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

28. Úlohou správneho súdu po preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísované náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi a procesnoprávnymi predpismi.

29. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydanie napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe či uvedené procesné pochybenie správneho

orgánu je takou vadou konania pred správny orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

30. Kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu v Banskej Bystrici ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a preskúmal aj napadnuté rozhodnutie napadnutého žalovaného orgánu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a to najmä z toho pohľadu či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a takto vymedzeného rozsahu a z takto vymedzeného rozsahu právne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

31. Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku.

32. Tieto závery spolu s právnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku, preto sa s nimi najvyšší súd stotožnil v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne.

33. Podľa § 1 ods. 1 písm. a/ zákona č. 128/2002 Z.z. tento zákon upravuje štátnu kontrolu predaja výrobkov a poskytovania služieb spotrebiteľom na vnútornom trhu (ďalej len „kontrola vnútorného trhu“), štátny dozor a kontrolu nad podnikaním v energetike podľa osobitných predpisov a dohľad nad trhom podľa osobitného predpisu.

34. Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 128/2002 Z.z. kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečne, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite.

35. Podľa § 4 ods. 1 až 3 zákon č. 128/2002 Z.z. (1) Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov.

(2) Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len „kontrolované osoby“)

a) zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa odseku 1,

b) vyžaduje odstránenie zistených nedostatkov a škodlivých následkov, ukladá ochranné opatrenia na ich odstránenie,

c) kontroluje plnenie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov,

(3) Slovenská obchodná inšpekcia je pri kontrole oprávnená

a) vydávať záväzné pokyny na odstránenie zistených nedostatkov,

b) požadovať od kontrolovaných osôb potrebné informácie a doklady,

c) požadovať, aby výrobky boli označené vhodným upozornením na riziká, ktoré môžu vyplývať z použitia výrobkov,

d) zakázať dodávku a predaj výrobkov alebo poskytovania služieb (§ 6),

e) nariadiť účinné a okamžité stiahnutie výrobku z trhu, a ak treba, aj jeho zničenie na náklady kontrolovanej osoby, nariadiť zverejnenie upozornení na riziká výrobkov v prípade ohrozenia života alebo zdravia, alebo majetku spotrebiteľov,

f) vyhotovovať obrazové, zvukové a obrazovo-zvukové záznamy na zdokumentovanie zistených nedostatkov,

g) vykonávať kontrolné nákupy.

36. Podľa § 6 ods. 1 a 2 zákon č. 128/2002 Z.z. (1) inšpektor na základe výsledkov kontroly na mieste predaja výrobkov alebo poskytovania služieb

a) zakáže do vykonania nápravy

1. dodávku, predaj alebo použitie výrobkov alebo poskytovanie služieb, ktoré nezodpovedajú osobitným

predpisom,

2. výkon prevádzkovej alebo obchodnej činnosti až na dva prevádzkové alebo predajné dni,

3. používanie neoverených určených meradiel, ak overeniu podliehajú, alebo meradiel nezodpovedajúcich osobitným predpisom, technickým normám alebo schválenému typu,

b) nariadi znehodnotenie výrobkov, ak je zjavné, že nie sú bezpečné; ak ide o potravinárske výrobky, ich výskyt oznámi bezodkladne orgánu Štátnej veterinárnej a potravinovej správy a príslušnému orgánu na ochranu zdravia,

c) nariadi záväzným pokynom kontrolovanej osobe vykonať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov,

d) zakáže uskutočnenie predajnej akcie alebo jej pokračovanie, ak je dôvodná obava, že sú ohrozené alebo porušované práva spotrebiteľa.

(2) Opatrenia podľa odseku 1 oznámi inšpektor ústne kontrolovanej osobe a vyhotoví o nich písomný záznam. Ak kontrolovaná osoba s opatreniami podľa odseku 1 nesúhlasí, môže proti nim podať do troch dní odo dňa ich doručenia písomné námietky. Námietky nemajú odkladný účinok. O námietkach rozhodne riaditeľ inšpektorátu do piatich dní od ich doručenia. Rozhodnutie sa doručí kontrolovanej osobe a je konečné.

37. Podľa § 23b ods. 2 písm. b/ zákona č. 725/2004 Z.z. je zakázané uvádzať na trh Slovenskej republiky, sprístupniť na trh Slovenskej republiky alebo ponúkať technické prostriedky a zariadenia určené do cestných motorových vozidiel, ktoré nie sú súčasťou výbavy motorového vozidla a ktoré umožňujú odhalenie alebo ovplyvňovanie funkcií technických prostriedkov používaných pri plnení úloh na úseku výkonu dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky.

38. Kasačný súd mal z obsahu administratívneho spisu nesporne za preukázané, že kontrolovaný subjekt (sťažovateľ) v postavení predávajúceho ponúkal a dňa 26.09.2017 osobne predviedol, odskúšal a odpredal výrobok ESCORT RedLine S/N730052885116, FC ID: QKLN3, ktorý je prenosným radarovým detektorom (antiradar). Vzhľadom na jeho funkcie deklarované na obale výrobku ako aj na webovom sídle výrobcu je zrejmé, že ide o zariadenie určené do cestných motorových vozidiel, ktoré nie sú súčasťou výbavy motorového vozidla a ktoré umožňujú odhalenie technických prostriedkov používaných pri plnení úloh na úseku výkonu dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, pričom ako vyplynulo z vyššie citovaných ustanovení uvádzanie či sprístupňovanie na trh Slovenskej republiky alebo ponuka takýchto zariadení je podľa § 23b ods. 2 písm. b/ zákona č. 725/2004 Z.z. zakázaná.

39. Kasačný súd zdôrazňuje, že sťažovateľ nevyvrátil žiadnym hodnoverným spôsobom skutočnosti ako ani skutkový stav, ktorý bol zistený orgánmi verejnej správy a s ktorými sa stotožnil aj krajský súd, a preto za zistených okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru kasačného súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu veci. Preto ak krajský súd dospel k záveru, že skutkový stav veci bol v správnom konaní spoľahlivo zistený a postup ako aj rozhodnutia orgánov verejnej správy v oboch inštanciách považoval za vydané v súlade so zákonom, bolo potrebné rozhodnutie súdu, ktorým zamietol žalobu sťažovateľa považovať za správne.

40. Po preskúmaní kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že táto neobsahuje také námietky, ktoré by ich spôsobili spochybniť vecnú stránku preskúmaného rozhodnutia.

41. Ku kasačnej námietke, že v danom prípade nejde o výrobok podľa ust. § 23b ods. 2 písm. b/ zákona č. 725/2004 Z.z., kasačný súd uvádza, že s touto nie je možné sa stotožniť.

42. Antiradar je pasívne zariadenie, ktoré je naladené na rovnakú frekvenciu, akú vysielajú cestné radary. Je to prijímač, ktorý vodiča v dostatočnom predstihu upozorní na blížiaci sa policajný radar. Upozorňuje vodiča zvukovým, resp. svetelným signálom na prítomnosť mikrovlnnej frekvencie, ktorú vysielá radar. Ust. § 23 zákona o prevádzke vozidiel v cestnej prevádzke ukladá povinnosti osobám, v súvislosti s vozidlami, systémami, komponentmi, samostatnými technickými jednotkami, nebezpečnými časťami alebo vybavením. Subjekty (výrobca, dovozca, resp. distribútor) sú povinné dodržiavať povinnosti

ustanovené týmto zákonom ako aj povinnosti ustanovené v európskych nariadeniach upravujúcich typové schvaľovanie, ktoré sú priamo aplikovateľné v členských štátoch. Európska únia ukladá členským štátom povinnosť prijať do svojho právneho poriadku ustanovenia o sankciách, za konkrétne druhy porušení, ktorých skutkové podstaty sú určené v európskych nariadeniach.

43. Uvádzanie predmetného výrobku na trh Slovenskej republiky, resp. jeho ponuka, je v zmysle ust. § 23 ods. 2 písm. b/ zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zakázaná.

44. Kasačný súd konštatoval, že na základe skutkového stavu, ktorý bol zaznamenaný v inšpekčnom zázname, nie je sporné, že sťažovateľ ponúkal na predaj výrobok (zariadenie), určené do cestných motorových vozidiel, ktoré nie je súčasťou výbavy motorového vozidla a ktoré umožňuje odhalenie alebo ovplyvňovanie funkcií technických prostriedkov používaných pri plnení úloh na úseku výkonu dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky.

45. Týmto konaním sťažovateľ porušil zákaz uvádzať na trh Slovenskej republiky technické prostriedky určené do cestných motorových vozidiel, ktoré nie sú súčasťou výbavy motorového vozidla.

46. Predaj predmetného zariadenia bol nesporne preukázaný, z čoho je možné vyvodiť, že ide o konanie v rozpore s platnou legislatívou Slovenskej republiky.

47. Otázka frekvencie či rozmiestňovania počtu zariadení, je v tomto prípade, vzhľadom na znenie ust. § 23b ods. 2 písm. b/, irelevantná.

48. K ďalšej kasačnej námietke týkajúcej sa skutočnosti, že správny delikt nebol v rozhodnutí dostatočným spôsobom vymedzený tak, aby sankcionované konanie nemohlo byť zameniteľné s iným konaním, kasačný súd uvádza, že s touto rovnako nie je možné sa stotožniť.

49. Na konanie podľa zákona č. 128/2002 Z.z. sa použijú ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (§ 12), teda rozhodnutie žalovaného o námietkach podľa § 6 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z.z. musí obsahovať štandardy formálnych náležitostí rozhodnutia podľa § 46 a § 47 správneho poriadku.

50. Z obsahu preskúvaného rozhodnutia o námietke č. 02052/06/2017 zo dňa 04.10.2017, podľa názoru kasačného súdu vyplýva, že toto rozhodnutie spĺňa zákonom predpísané náležitosti, ak rozhodnutie rešpektuje požiadavku určitosti, preskúmateľnosti a zrozumiteľnosti.

51. Na základe vyššie uvedeného kasačný súd konštatoval, že námietky uvedené v kasačnej sťažnosti nezakladajú nezákonnosť preskúvaného rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, z ktorého právnymi závermi sa kasačný súd v celom rozsahu stotožnil, a preto podľa ust. § 461 SSP, kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

52. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP).

53. Toto rozhodnutie prijal senát kasačného súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.